

Wõiteldi, tappeldi ja tappeti senni, künni õe pimmedus kelas näggemast, ja werrewallamisele õtsa teggi. Wenne rahwast jäi surnuks platsi peäle, kahheksatõistkümmend tuhhat; Rootsi mehhi olli kuus sadada kolmkümmend tappetuid, ja kakstõistkümmend sadada hawatud. Surem ülejäänud Wenne wäe hulk pöggene õse ärra, et eest ärra ja koddõ pole jõuda; ja kui neid liig paljo kõrraga ülle Narowa jõe silda tormades olli minnemas, murdus sild nende al, ja uppus paljo rahwast ärra. Edised wõeti tõisel hõmmikul kõik wangl; sünniti Rootsi wäe ette, omma soaritstu mahha pannema ja ärraandma; ning lasti neid siis allama pealikutega sinna minna, kust Narwa olli tulnud: agga kndralid, ja muud kõigeüllemad pealikud sadeti Rootsi, wangi minnema.

Wenne wäggi olli kül ennesedda mitto kõrd Türgi wäe, Tatarlaste, ning ka Persia rahwaga sõddinud, neid ka mitmele kõrrale wõitnud; agga olli sesinnane lahing, Narwa linna al, temmal esimeseks katseks, Europa ma õppetud ja hõrritud

sõawäega wõitelda; peälegi weel Rootsi wäega, mis sel ajal, omma sõatarkuse pärast, kõigekuulsam ma ja merre peäl olli; ning ei olle sellepärast Kaarli julgust mitte ni wägga laita, kuida mõnned sedda teinud, et ta kahheksa tuhhandega kahheksakümne tuhhande peäle usaldand minna.

Sedda issiennesest mõista, et kõik, mis Wenne laagris olli, wõitja ommaks jäi: wäe rahhast; 173 suurttükki; 171 lippu; 24 tuhhat püssi, ja ilmdõsata innimeste ja hobbose mona, ning muud sõatarwitusi.

Kui Peetrile need pahhad sõnnumed todi, et kõik hukka ja raisku läinud, ütles ta sure tassandusega: wõtku minno rahwas, ja mo rigi suremad sest kahjust sedda õppida: et ühhe rahwa kõlbdufest ja tarkusest ennam luggu piddada, kui temma paljusest ja surusest. Peäle sedda lissas ta weel need sõnnad jure: Jah! ma tean, et Karel meid järsko weel mitto kõrd saab wõitma; agga meie õppime